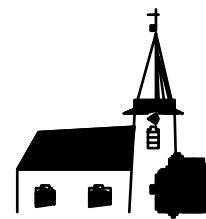
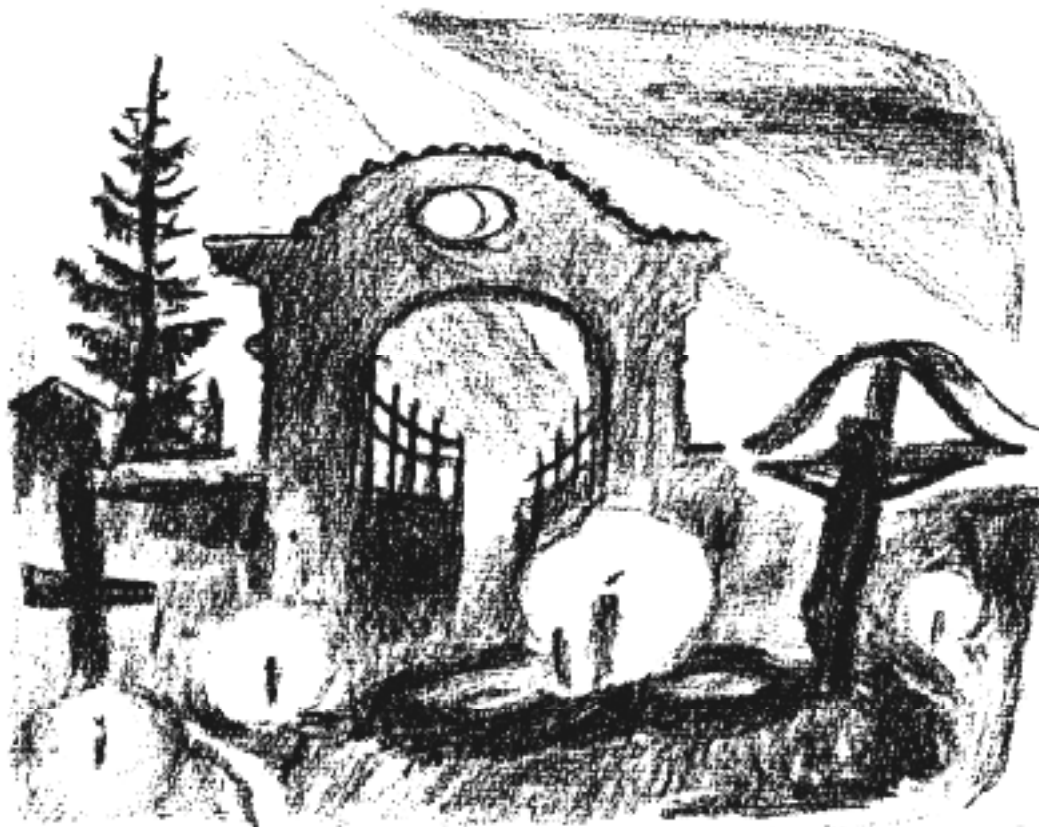

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Ráj, očistec, peklo?

Máme měsíc listopad. Měsíc, kdy zvláště myslíme na zemřelé. Klademe si otázku, co to znamená věčný život. „Existuje“ ještě ráj, očistec, peklo?”, ptá se novinář Vittorio Messani Svatého Otce. Jan Pavel II. odpovídá: „Tak se člověku zejména naší civilizace eschatologie do určité míry odcizila. To však

kresba J. Goldmann

zdaleka neznamena že se člověk zcela odcizil víře v Boha jako nejvyšší spravedlnost, neboli očekávání někoho, kdo na konci vysloví pravdu o dobrých a zlých lidských skutcích. Nebude to moci vykonat nikdo jiný než On. Podobné vědomí v lidech nepřestává žít. Bůh, který je spravedlivým soudcem odměňujícím dobro a trestajícím zlo, je totiž Bohem Abraháma, Izáka, Mojžíše a také Krista, který je jeho Synem. Tento Bůh je především Láska. Nejen milosrdenství, ale Láska. Není jen otcem marnotratného syna, ale Otcem, který dává svého jednorozeného Syna, aby člověk nezahynul, ale měl život věčný.“ (*Jan 3,16*)

Eschatologie není to, k čemu má teprve dojít a co nastane po pozemském životě. Eschatologie už začala s příchodem Krista. Eschatologickou událostí byla především jeho vykupitelská smrt a vzkříšení. To je začátek „nových nebes a nové země“ (Zj 21,1) Budoucnost po smrti každého člověka a všech lidí je spjata s přesvědčením: „Věřím ve vzkříšení těla, v odpuštění hříchů a život věčný“.

V Kristu Bůh zjevil světu, že chce, „aby se všichni lidé zachránili a došli poznání pravdy (1Tim 2,4).“ Jestliže si to Bůh přeje a dává svého Syna, který působí v církvi prostřednictvím Ducha Svatého, může být člověk zatracen, může ho Bůh zavrhnout? Problém pekla znepokojuje velké myslitele církve, od počátku, od Origena až po naše současníky. Může Bůh, který člověka tolik miluje, dopustit, aby ho člověk odmítl takovým způsobem, že za to bude muset být odsouzen k věčnému utrpení? A přesto jsou Kristova slova jednoznačná. V Matoušovi se jasně mluví o těch, kteří půjdou do věčného trápení. (Mt 25,46) Kdo to bude? Církev se v této souvislosti nikdy nevyjádřila. Je to skutečně neprobádatelné tajemství Boží svatosti a lidského svědomí.

Člověk je svobodný a proto nese odpovědnost. Je odpovědný vůči Bohu. Každý je povoláný ke svatosti. Toto povolání je všeobecné, vztahuje se na každého pokřtěného, na každého křesťana. Vždy je velmi osobní, je spjata s prací a profesí člověka. Je to skládání účtů ze svěřených hřiven, zda je onen člověk využil dobře nebo špatně (Mt 25,24-30).

V Písmu se setkáváme s pojmem očištného ohně. Jan Pavel II. našel velmi přesvědčivý argument ohledně očiště v dílech Svatého Jana od Kříže: Jeho Plamen lásky žhavý je v první řadě plamen očišťující. Bůh dává člověku projít jakýmsi vnitřním očištěm jeho vlastní smyslové a duchovní povahy, aby ho dovedl ke spojení se sebou. Nejsme stavěni před obyčejný soud, ale před moc samotné Lásky. Bůh je Láska a soudí láskou. Než člověk dozraje ke spojení s Bohem, které je jeho konečným povoláním a určením, Láska od něj vyžaduje, aby se očistil. Církev nepřestala vést lidi k věčnému životu.

P. Krzysztof Drzazga

“Tak co jsem dlužen, pane faráři?”

Tuto otázku mi čas od času, milí farníci, někdo položí (nejčastěji při křtu, svatbě, pohřbu, či po skončené mši sv.) a musím se přiznat, že mi to není dvakrát příjemné. Ona totiž ta otázka je velmi špatně položena a potvrzuje jen fakt, že se nám i do našeho života s Bohem promítají **“kupecké počty”**.

Vzpomínám si, že jsem na tuto otázku jedněm svým přátelům, které jsem dlouho znal a kteří přišli po mši sv. do sakristie “zaplatit” právě odslouženou mši sv. za svoji maminku, odpověděl otázkou: “Kolik dáte”? Dialog pak

pokračoval asi takto: “Stovku?” “To je málo.” “Dvě stě?” “To je málo.” “Pět set?” “To je taky málo.” Pak se moji přátelé již se stoupajícím adrenalinem v krvi zeptali: “Tisíc korun?” S klidem anglického lorda jsem jim tehdy odpověděl: “To je pořád velmi málo!” a když v tu chvíli oněměli, tak jsem přidal další otázku: **“Kolik chcete zaplatit za to, že Boží Syn za vás (a za vaši maminku) prolil svou krev na kříži? Stovku, dvě, tisíc..., není to příliš málo?”** Moji přátelé pochopili a doufám, že i Vy:

Nedlužíme Bohu méně, než celý svůj život!!

V našem konzumním světě se zdá a někdy to tak i slyším, že “co nic nestojí, za nic nestojí”. U Boha, v Jeho spásné ekonomii, platí zcela jiná pravidla: Bůh dává věčný život člověku, tedy pokud o to stojí, zadarmo!

Asi se nyní ptáte, jak je to tedy s tím “placením”? Ano, žijeme přece v reálném světě, kde “nic není zadarmo”, ani ta svíčka v kostele... Otázka “Co jsem dlužen, pane faráři?” však často vyjadřuje podvědomé přání se s Bohem a s Církví “vyrovnat”, nebýt jí už “nic dlužen”, což v praxi někdy může znamenat i toto: Svě účty jsem vyrovnal a dále pro Boha a pro Církev už nemusím hnout ani prstem!

Na věc je ale třeba se podívat ze zcela jiného úhlu: **Záleží přece na tom, zda jako křesťan prožívám svou víru v Církvi a zda s Ní vnímám i svou spoluzodpovědnost za šíření radostné zvěsti evangelia do světa i svou spoluzodpovědnost za dostatek k tomu potřebných duchovních** (ty je třeba od Pána Boha vyprosít) **i hmotných** (ty záleží už více i na nás) **prostředků.**

Pokud se tedy na věc dívám takto, pak přispívám hmotně na Církev pravidelně, přičemž **bych měl i před Bohem řešit otázku, kolik mohu a mám pro Církev - svoji duchovní rodinu ze svých prostředků věnovat.** Jestliže se mi prostřednictvím Církve v určitých okolnostech mého života (křest, svatba, mše sv. za mé blízké - živé i zemřelé...) dostává více duchovních darů, mohu (ale také nemusím!) přispět společenství Církve v rámci svých možností i více. **Vždy by to ale měl být dobrovolný dar toho, kdo sám byl mnohem více obdarován!** K pochopení snad poslouží i pohled do života prvních křesťanů, kde věřící vždy přinášeli něco z toho, co sami měli, aby mohli mít na “bohatství” Církve podíl i ti nejchudší.

To, čím přispívám jako věřící na potřeby Církve při nejrůznějších sbírkách, řádných i účelových, je samozřejmě náležitě vedeno ve farním hospodaření a podléhá hned dvojí kontrole: ze strany arcibiskupství i příslušného finančního úřadu. Ale ani to, co dávám knězi “za křest, za svatbu, za pohřeb, za mši atd.”, není určeno pro jeho soukromou potřebu, ale mělo by být (a snad i mohlo) i určitým aktem důvěry, že on jako “dobrý pastýř” ve farnosti použije prostředků tam, kde je toho třeba. Mám-li na otázku **“Tak co jsem dlužen, pane faráři?”** odpovědět, tak snad těmito slovy: **„Mně osobně nic, ale Bohu a Církvi opravdu hodně“.**

JP

V Zprávy z farnosti

- V **První pátek v měsíci** připadá na **7. listopadu 2003**. Od 16⁰⁰ hodin je možné v sakristii kaple Povýšení sv. Kříže přistoupit ke svátosti smíření. V 17³⁰ hodin začíná mše svatá v kapli Povýšení sv. Kříže a po ní následuje pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.
- V **Slavnost Ježíše Krista Krále**. Poslední neděli liturgického roku, **23. listopadu 2003**, oslavíme "církvní silvestr" - zakončení liturgického roku, slavnost Krista Krále. Bohoslužby budou probíhat v obvyklém nedělním pořádku.
- V **Setkání farní rady** bylo naplánováno na **19. listopadu 2003** po večerní mši svaté. Jakékoli své připomínky k chodu farnosti můžete tedy sdělit svému farnímu zástupci ve FR, který je bude tlumočit dále.
- V **Farní charita pořádá ve středu 12. listopadu Bleší trh**, jehož veškerý výtěžek bude věnován na konto pro podporu **Katolické mateřské školy**. Prosíme věnujte do "prodeje" **nepotřebné dětské ošacení (0 - 15 let), boty, hračky a sportovní potřeby**, příjem věcí probíhá od 3. 11. do 10. 11. v Katolické mateřské škole v provozní době, **prodej bude zahájen ve středu 12. 11. v 8⁰⁰ v přízemí kaplanky (naproti školce), prodávat se bude do 17⁰⁰ hodin. Neprodané věci budou dále použity na dobročinné účely.**
- V **Předadventní Farní ples** farností na Berounsku s tombolou pořádanou na podporu **Katolické mateřské školy** se koná v kulturním domě **na Tetíně v pátek 28. listopadu 2003 od 20⁰⁰ do 01⁰⁰ hod.** Hraje hudební skupina Vepřové hody, ve 20³⁰ shlédnete předtančení v podání sourozenců Konrádových, o půlnoci proběhne slosování vstupenek k sezení, které spolu s tombolou zajišťuje Farní charita Beroun, s organizací tomboly pomáhají maminky Berounské farnosti pod vedením paní Alžběty Pondělíčkové, občerstvení zajišťuje místní pohostinství, šatna je provozována panem Pavlem Jamborem, sponzory plesu jsou Římskokatolická farnost Beroun, KDU - ČSL a čtvrté středisko Junáka Radost a Naděje Beroun. V 18⁴⁰ lze odjet na Tetín linkovým autobusem od hl. vlak. nádraží Beroun, nazpět vás odveze smluvní autobus v 00⁴⁵ hod. **Vstupenky v ceně 120 Kč k sezení / 60 Kč k stání** je možné zakoupit **u kněží jednotlivých farností nebo na prodejních místech:** V Berouně manželé Kodrasovi - 311 623 072, manželé Průšovi - 311 610 200, manželé Hazukovi - 311 693 893, v Hořovicích manželé Křížkovi - 311 514 276, manželé Konrádovi - 311 513 712, v Loděnici manželé Vašků - 602 945 017.
- V **Známky na pomoc misiím!** Dobročinnost není vždy jen o penězích, pomáhat můžete i tak, že věnujete **nepotřebné poštovní známky**,

vystřižené z dopisů s půlcentimetrovým okrajem - neodlepené! Za 100 známek se dá například pořídit injekční stříkačka, za 200 známek 1kg sušeného mléka, 400 známek znamená měsíční školné pro chudé dítě a za 100000 známek může být nově postavena malá školka v Tanzánii.. Dále lze věnovat staré, popsané, ale i nové **pohlednice, brýle**, nově též použité **telefonní karty**. Vše vložte do krabice na stolku s tiskovinami ve farním kostele. Každý měsíc bude vaše dary v Praze předávat dál paní Libuše Holečková, která též poskytne bližší informace.

T Skauti

- T Středisková rada se koná dne **14. 11. 2003** v klubovně na fáře od **18³⁰** hodin.
- T Jak už jste se dočetli výše, v **pátek 28. listopadu** se koná od 20⁰⁰ hodin **Předadventní Farní ples** s tombolou pořádanou na podporu KMSŠ, jehož sponzorem se stalo naše středisko. Připomínáme všem členům, že se **středisko podílí na pořadatelské službě** a je třeba zúčastnit se i ostatních příprav.
- T **Skautské středisko Radost a Naděje** provozovalo u příležitosti **Hrnčířských trhů tombolu**, jejíž výtěžek **39 700,- Kč** byl věnován na opravu varhan v **Zábranském kostele Zvěstování Páně**.

j Diář Manželského společenství

- J **POZOR, ZMĚNA!** Nejbližší setkání je plánováno na **ÚTERÝ 4. 11. 2003** (tedy ne ve středu, na kterou jste zvyklí), sejdeme se krátce po osmé hodině večerní ve Ptčích u Fabianů. Těm, kdo neznají cestu, nabízíme sraz ve 20¹² Loděnici na fáře, odkud potom pojedeme společně.
- J **Jarní pobyt na horách!** Stále ještě je možné přihlásit se na pobyt v Orlických horách v duchovním centru Vesmír v termínu od 16. 2. do 22. 2. 2004. Info na tel: **602 945 017**, e-mail: **ivasku@razdva.cz**

Zprávy odjinud

- **Senior TEC č. 12** - "Společně se setkat s Kristem" - se bude konat o víkendu **28. - 30. 11. 2003** v **Praze 9 - Vnoři** na fáře a centru u fary. S TEC č. 13 se chystá 30. 1. - 1. 2. 2004 v Kunraticích v Domě Nazaret. Kontakt: Pavla Fabianová, Ptice 92, 252 18 Úhonic, 311 678 319, 776 712 084, P.F.2000@seznam.cz, web.katolik.cz/tec
- Nejbližší **TEC**, tedy setkání s Kristem pro mladé od 16 do 22 let, bude **21. - 23. 11 2003** v **Plzni, saleziánském centru** a další 5. - 7. 3. 2004 ve Vnoři. Kontakt: Pavla Fabianová, Ptice 92, 252 18 Úhonic, 311 678 319, 776 712 084, P.F.2000@seznam.cz, web.katolik.cz/tec

🌐 Přednášku Paula Marshalla **Sílící pronásledování křesťanů ve světě** pořádá občanské sdružení **Res Catholica** ve spolupráci s pražským dominikánským konventem k Mezinárodnímu dni modliteb za pronásledované křesťany. Koná se v neděli **9. listopadu 2003 v 15⁰⁰ hodin** v refektáři dominikánského kláštera, Husova 8, Praha 1. Po přednášce bude v 18³⁰ sloužena v klášterním kostele mše sv. za pronásledované křesťany ve světě. *Paul Marshall působí v Centru pro náboženskou svobodu washingtonského Freedom House.*

Podmínky pro získání plnomocných odpustků přivlastnitelných duším v očistci:

V sobotu 1. listopadu - *slavnost Všech svatých* - odpoledne a v neděli 2. listopadu - *Vzpomínka na všechny věrné zemřelé* - po celý den je možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (*svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého Otce*) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek (*svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého Otce*) denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé. -red-

Co jsou to vlastně plnomocné odpustky?

Na začátku listopadu dává církev možnost získat plnomocné odpustky, které jsou přivlastnitelné duším v očistci. Co to vlastně znamená?

Jedná se o prominutí časných trestů za hříchy, co do viny již odpuštěné. To se může týkat jak nás, žijících hříšníků, tak i duší našich zemřelých bratrů a sester, kteří z tohoto světa odešli zastíženi časnými tresty za spáchané, ale už odpuštěné hříchy a nalézají se v očistci. V tomto stavu setrvají, dokud všechny dluhy, které si přinesli z pozemského života na základě spravedlnosti, nevyrovnají. Bůh se však rád smilovává a odpouští. Netrvá na spravedlivém zadostiučinění v očistci, ale dává možnost v prožívaném společenství církve vítězné (společenství svatých), církve trpící (duše v očistci) a církve putující (křesťané žijící na zemi) získat Boží milost a odpuštění. Duše v očistci si nemohou pomoci samy. Proto, aby mohla být jejich očištná muka ukončena, potřebují přispění nás dosud žijících.

Plnomocné odpustky jako věc ryze duchovní povahy se nedají ani koupit, ani směnit za nic hmotného. Ten, kdo je chce získat a tak pomoci duším v očistci, musí získat milost tím, že se sám posvětil a část takto získané milosti může věnovat trpící duši v očistci. Ta je na základě takového duchovního

daru milostnou formou vysvobozena z očištění a přijata do plného společenství svatých.

Duše, které tímto způsobem někdo pomůže, jistě nenechá šlechetného dárce bez odměny a vyprosí mu z nevyčerpatelné studnice Božího slitování a milosti stonásobnou odměnu. Kromě toho každý, kdo splní stanovené podmínky, sám sebe posvětil.

-red-

foto vac

Sto osmdesát let slavné berounské kroniky **Josef Antonín Seydl** *berounský osvícenský děkan*

V minulosti byla celá řada duchovních, kteří byli známí jako buditelé. Kněz nebyl jen duchovní, ale ve svém působení byl rádcem, učitelem, jedním z mála vzdělanců. Kněz, který probouzel společenský život posunoval výš nároky na mravní vývoj národa. Takovou osobností byl v Berouně kaplan a později děkan J. Seydl. Narodil se v Berouně v roce 1775 a to byla pro město i okolí doba velmi svízelná. Obchody vázly, řemesla trpěla nedostatkem zákazníků, v lesnatém podbrdí se rozmohlo veřejné loupežnictví. Seydl nejdříve navštěvoval v

Berouně tehdejší dvoutřídní školu. Pak ho po přestěhování do Kublova zaujal učitel Vyzina výukou hudební výchovy a to tak, že láska k hudbě mu zůstala po celý život. Proto nebylo překvapením, že v pražském semináři se ve svém volném čase kromě výuky itaštiny věnoval intenzivně i hře na violoncello. Jako mladý vokalista působil na Svaté Hoře u Příbrami, kde navštěvoval latinskou školu. V letech 1794 - 95 studoval na piaristickém gymnáziu v Praze a následující dva roky se věnoval studiu filozofie. Od roku 1797 se do roku 1800 zaměřil na studium teologie. Do podvědomí berounských občanů se zapsal už jako mladý kaplan, kdy neúnavně pomáhal trpícím v přeplněném berounském lazaretu. V těch letech již osvědčil svoji překladatelskou úroveň, když přeložil do češtiny první rakouskou hymnu. To se ve městě mluvilo výhradně německy. Po krátkém děkanování v Lochovicích se vrací opět do Berouna, kde byl spontánně a nadšeně všemi přivítán. Lidé v něm právem viděli oporu v řešení potíží. A těch nebylo málo. V té době bylo ve městě i okolí tolik ruského vojska, že v některých domácnostech stravovali až 40 kozáků. Od svých studentských let skládal Seydl také česky veršované básně a překládal do češtiny, kromě jiného i básníka Torquata Tassa. Především byl ale

všeobecně znám jako odběratel a čtenář českých knih. To byl základ jeho pozdější knihovny, ze které půjčoval zájemcům. V roce 1823 začal psát kroniku. V Pražském Národním muzeu měli její rukopis. V první části obsahoval 240 rukopisných stran a v druhé části ještě 191 stran. Má název ‘Kronika, čili úplné a obšírné popsání všech památností Královského krajského města Berouna. Sepsaná J.A. Seydlem, děkanem téhož Královského města 1828’. Své paměti zahájil Seydl verš: Čech jsem, Verona má milá máti, česky volím paměti zde psáti.

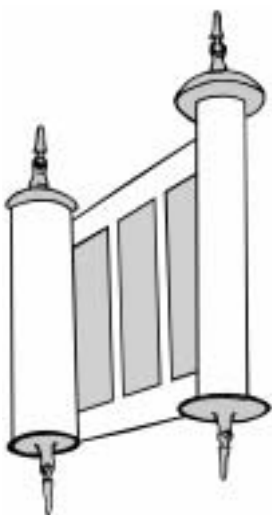
Pocíval nutnost občany česky vzdělávat a proto připravoval projekt založení českého čtenářského spolku. Bohužel, ten však povolen nebyl. Vláda tehdy potlačovala všechny pokusy o zvelebování českého jazyka a národnosti. To ostatně pocíval i jeho přítel Josef Jungmann. Pro své buditelské iniciativy byl kritizován a nucen odstupovat od působení ve veřejném životě. V té době neměl Beroun ještě 3 tisíce obyvatel a převládal německý jazyk. Jak široké a neúnavné byly jeho aktivity, dokazuje skutečnost, že zřejmě za jeho vydatné podpory byl v Berouně učiněn pokus založit ochotnické divadlo. Od následujícího roku již Spolek divadelních ochotníků počítá dobu svého trvání. Tak se v roce 1833 poprvé hrála v Berouně veselohra ‘Berounské koláče’.

V roce 1836 odjel děkan Seydl s dalšími měšťany na korunovaci Ferdinanda V. za českého krále. Tam nastydl a následujícího roku 5. července 1837 umírá v 62 letech svého života, naplněného neúnavnou buditelskou prací.

Na jeho památku byl vztyčen kříž, který je uprostřed na hlavní cestě berounského hřbitova. Současná vkusná úprava posledního Seydlova odpočinku dokazuje, že Berouňáci nezapomínají. -vac-

Přijďte také na biblickou hodinu!

Každý čtvrtek se schází na berounské faře zájemci o hlubší poznání Písma svatého. Scházíme se proto, že Bibli, především Starý Zákon, známe málo, nebo jen některé knihy. Jednoznačně se potvrdilo, že bez bližšího výkladu nám mnoho souvislostí unikne a textu nemůžeme dobře porozumět.

ilustrační obr.

Bible je kniha nejen o životě lidí žijících před tisíci let, ale zároveň dává odpovědi na současné problémy. Během čtyř let existence biblického společenství jsme se seznamovali s knihami Mojžišovými, s některými knihami prorockými a z Nového zákona s epistolami a Zjevením sv. Jana.

Nyní čteme knihu Job. Právě ona nastoluje věčnou otázku o smyslu lidského utrpení. Na toto téma se rozvíjí diskuse:

Proč člověk trpí? Je lidské utrpení trestem za jeho hříchy? Otázka eutanázie? Jak pomáhat trpícím a jak s nimi mluvit? A další a další otázky. Na ně hledáme společně v dialogu odpověď. I když nelze vždycky odpovědět jednoznačně, otevírá se cesta k lepšímu pochopení Božího působení v životě člověka.

Podobně budou na naše otázky jistě odpovídat i další knihy, kterým se budeme věnovat, např. Kniha moudrosti. Bez výkladu a trpělivého vysvětlování textů i souvislostí našimi duchovními, nyní P. Josefem, by nám mnohé zůstalo skryto a biblickými hodinami bychom nebyli obohaceni tak, jako nyní.

V. Votápková, V. Hladká

Biskup "Kája" Herbst v Loděnici

“Všichni biskupové jezdí na návštěvu jen do větších měst...”, postěžovala si takhle na jaře (při návštěvě Otce Herbsty v Berouně) paní kostelnice z Loděnice a Karel Herbst odpověděl: “Kdepak, kdepak. Já přijedu!” A takhle to vzniklo. Prvním volným termínem v plném biskupském diáři byl devatenáctý říjen a farnost sv. Václava v Loděnici se začala chystat na biskupskou návštěvu snad téměř po čtyřiceti letech.

Když už tedy přijel otec biskup a navíc biskup se saleziánskými kořeny, přístupný mládeži, využili této události mladí, kteří se v

Otec biskup Kája Herbst foto va

“Přijmi pečet daru Ducha Sv.” foto va

Berouně připravovali ke svátosti

biřmování. Zatímco Stáňa Karbušická a Štefan Duník “přijímali pečet’ daru Ducha svatého”, jejich přátelé z řad Společenství mladých doprovázeli slavnost kytarami, perkusemi a zpěvem. A rytmizované písně se v jejich podání opravdu líbily. Ke slavnostní atmosféře pak přispěly i varhanice Pavla Fabianová, a absolventka konzervatoře obor zpěv Ludmila Pexová dvěma klasickými díly. (Těž velmi pěkně, děkujeme.)

Otec biskup mluvil především o právě blahoslavené Matce Tereze z Kalkaty, která

jako prostá dívka a učitelka hudby nemohla chodit v indické Kalkatě bez povšimnutí kolem nejubožejších dětí ležících bezmocně na zemi. Službě těmto nejmenším z nejmenších zasvětila celý svůj život. Výzva biřmovancům? I nám!

V rozhovoru s loděnickými farníky. foto va
ty skalní, kteří neodešli domů, zahrnala na loděnickou faru, kde byl pro Otce "Káju" (mimochodem, prý mu tak smíme říkat!), naše kněze, biřmovance, jejich nejbližší a všechny, kteří k slavnosti nějak přispěli, připraven slavnostní oběd. Jak už to u biskupů bývá, brzy po obědě musel i Kája Herbst zase dál. Ale v atmosféře toho dne zůstal tak upřímný a milý pocit, jako je upřímný a milý tento Otec biskup.

Po slavnostní mši byli všichni zváni ke kávě a pohoštění, které připravili farníci venku před kostelem. Zima ale přerušila mnoho rozhovorů a

Dobrych lidí se vejde hodně.

foto va

-red-

Setkání v počapelském kostele

Otec biskup Václav Malý se podrobně zabývá poznáváním situací v našich farnostech. Při své poslední návštěvě v Počaplech sloužil mši sv., při které koncelebrovali Josef Pecinovský, berounský vikář a Pavel Steiner, počapelský farář. Ve své promluvě a diskusi s farníky se otec biskup vyjádřil i k současným požadavkům na věřící. Řekl: "Měli bychom hledat cesty k tomu, abychom se vzájemně více poznávali. Na mši sv. do kostela přijdou věřící, kteří se takto setkávají zpravidla jen v neděli v kostele. To však už dnes nestačí. Je třeba vytvářet křesťanské společenství i při různých jiných příležitostech. Může to být třeba při společné přípravě na mši sv., kdy se rozebere nedělní čtení a slova evangelia, nebo se věřící domluví na výzdobě a úklidu kostela, na osobním podílu při hospodaření farnosti atd. Je důležité se rovněž křesťansky vzdělávat. Dále to mohou být i setkání rodin, mládeže a vytváření duchovních vztahů i mezi dětmi. Forem možných setkání je celá řada, všude jsou k nim rovněž jiné příležitosti a podmínky. Tyto formy je také nutno volit citlivě...."

V neformálním rozhovoru po mši sv. odpovídal otec biskup i na další otázky. Kromě jiného se vyjádřil k další činnosti církevního sněmu, který se konal letos v červenci na Velehradě: "...V současné době pracuje osm ustanovených komisí za účasti odborníků na sněmovních materiálech podle jednotlivých témat. Do příštího jara by měl být vypracován podklad pro druhé jednání sněmu. Tento materiál by měli k připomínkování dostat účastníci sněmu. Do podzimu příštího roku by měly být zpracovány všechny připomínky..."

Otec biskup dále s potěšením řekl: "Líbí se mi, že Boží lid chce být o všem více informován, promluví o tom i na sekretariátu sněmu..."

Biskup Malý se pak se všemi účastníky mše sv. osobně srdečně rozloučil.

-vac-

Ze života svatých

Svatý Dimitrij z Rostova

V současné době sledujeme, s jakými potížemi se setkává naše církev na východě Evropy i v asijských krajinách. Všude tam byla už dříve velká duchovní činnost, jak ostatně dodává příběh sv. Dimitrije.

Dimitrij žil v Rostově, známém místě na Donu, v místech, které proslavili donští kozáci. Byl biskupem, žil v letech 1651 - 1707, původním jménem Daniel Savic Tuptalo. Narodil se v Kijevské Rusi. Studoval na kijevské Akademii, kde dostal pevné základy pro svou duchovní práci. V roce 1668 vstoupil do kláštera, kde po sedmi letech byl vysvěcen na kněze. Proslul svým jasným a přesvědčivým kázáním. Proto okruh jeho posluchačů se stále a stále zvětšoval. Naslouchali mu nadšeně lidé od Ukrajiny po Bělorusko, až po Litvu. Všude tam přinášel radostnou zvěst. Jeho vzdělání předurčovalo zanechat o víře písemné dokumenty. Jeho životním dílem je kniha „Životy svatých“. V té době to byly informace neocenitelné. Vzorem mu byl Petr z Kargy, polský kněz, ale studoval i jiné dostupné prameny. Měl kontakt s carem Petrem Velikým a ponaučení bral i od sv. Daniela. Pro dosavadní působení, znalosti i ohlas se v roce 1702 stává biskupem v Rostově.

Jako duchovní pastýř pečoval o vzdělávání kněží, jako základní předpoklad šíření víry. Měl blízko k chudým a nemocným, kteří se okolo něho v hojném počtu scházeli. Pomáhal jim účinně všemi prostředky. Na tu dobu neohroženě hájil pravdu o neposkvrněném početí Panny Marie a šířil úctu k Nejsvětější svátosti a jménu Pána Ježše. Byl též velkým ctitelem Nejsvětějšího Srdce Ježšova. Na učení Dimitrije měl velký vliv i sv. Bonaventura, sv. Petr Kanisius, Tomáš Kempický.

Dimitrij zemřel na klekátku - jeho oblíbeném místě rozjímání a modliteb v roce 1709.

*Podle materiálů P. K. Drzazgy,
upravil -vac-*

Církevní stavby berounského vikariátu

Zámecká kaple na Nižborském zámku

Nižborský hrad - jak byl původně nazýván - byl od počátku spjat s kaplí, která byla zasvěcena sv. Kateřině. Původní kaple byla součástí královského paláce a architektonicky k němu přimykala na samém konci

Majestátně se tyčí "hrad" nad Nižborem *foto avvyšokého skalního ostrohu.* To bylo v době, kdy se hrad dokončoval během vlády Václava II. ve 2. polovině 13. století. Když rod kapounů ze Smiřic v 15. století získal přechodně od krále ves Počaply, ta měla vydržovat chod kaple sv. Kateřiny. Kaple se dočkala výrazné přestavby spolu s palácem. Kaple nebyla obsazena duchovním pastýřem až do 60. let 17. století. V té době patřila pod zbečenskou faru a sem také odváděla církevní desátek. Význam kaple pro duchovní rozvoj obyvatelstva poznali Valdštejnové, majitelé panství. Proto založili při zámecké kapli r. 1718 nadaci pro dva kaplany. V roce 1724 došlo k novému zasvěcení kaple. Nyní nesla název Povýšení svatého Kříže. Povýšení na samostatnou faru se uskutečnilo až o 130 let později. V roce 1857 schválilo pražské arcibiskupství povýšení nižborské lokálie na farní. Nová faru sloužila pro věřící Nové Huti, Stradonic, Žloutkovic, Nového Jáchymova, Karlova, Dřevíče, Zdejciny a části Hýskova.

O nejnovějších dějinách kaple umí poutavě vyprávět ženy, které se obětavě starají, aby zde bylo vše připraveno pro věřící a konání bohoslužeb. Paní Ziková, která vykonává služby kostelnice, paní Malá, známá varhanice i paní Krátká, která pomáhá při květinové výzdobě. Bez takových lidí by byl těžko zajištěn provoz kaple.

Ve 20. století celý nižborský majetek patřil až do r. 1929 Fürstenberkům. Dlouhá léta zde sloužil farář Vlk, který ve zdejších farních místnostech bydlel. Pohřben je ve Stradonicích. Byl známým dobrodincem, který prakticky všechno rozdával potřebným, takže farníci zajišťovali jeho pohřeb. Od r. 1935 zde sloužil farář Koula a ten také až do konce 2. světové války na zámku bydlel ve farních místnostech. Kaple zažívala nejrůznější slavné

okamžiky, třeba, když v roce 1937 biřmoval arcibiskup Kašpar. Pak už zdejší fara nebyla obsazena a dojížděli sem duchovní z okolí. Zdaleka to neměli jednoduché. Stačí připomenout, že třeba hudlický farář Fešar, když nebyl dopravní prostředek, sem z Hudlic šlapával na kole sloužit mši. Po něm štafetu farářů převzal P. Doležal ze Železné. Od jeho úmrtí r. 1989, se zde duchovní střídají. Nyní sem dojíždí duchovní správce z Počapel. Podle vyprávění pamětníků byla za kostelem známá knížecí studánka, ke které vedla upravovaná cesta. Z kaple pak vedla podzemní cesta, která byla součástí obrany tehdejšího hradu a vedla až ke Žloutkovicům. V současné době je kaple, jako celý areál zámku, v majetku obce Nižbor a provádějí se zde náročné rekonstrukční práce. Můžeme se těšit, že se zámecká kaple dočká zájmu a lesku, který jí patří.

-vac-

Chrámový sbor sv. Jakuba st.

O duši sboru ještě jednou

Berounský chrámový sbor sv. Jakuba v Loděnici. foto a

Jistě si, milí přátelé, vzpomenete na článek, který napsal pan sbormistr Jiří Bešćec v jednom z předchozích čísel Zpravodaje. Vyprávěl v něm o tom, co je duše sboru, a já si v souvislosti s tímto vybavil jeden zážitek, o něm bych s s vámi rád podělil. Před časem jsem hrál na svěcení jednoho nového kostela na Moravě.

Počasí nebylo ideální, celý den přšelo, nebe bylo široko daleko ocelové. Přesto se sešlo tolik lidí, že se všichni dovnitř kostela nevešli, a tak trpělivě snášeli nepřízeň počasí. Při vlastním obřadu svěcení postavil biskup na prázdný obětní stůl misku s rozžhaveným uhlím a nasypal na ni kadidlo. V té chvíli se stalo něco úžasného. Z beznadějně zatažené oblohy vystoupilo slunce a zalilo celý prostor chrámu jasnou zlatavou září. Záplava paprsků prostupovala krásnými vitrážemi a ve sloupu vonného kouře se roztančila do tisíce pablesků. Všichni lidé se zatajeným dechem mhouřili oči v oslnivé září sledovali ten jev a nebylo člověka, který by nepocíťoval hluboký úžas, zatímco biskup pronášel slova: "... má modlitba ať k tobě stoupá, Hospodine, jako vůně kadidla..." Tento zážitek se mi vybavuje vždycky, když slyším

zpívat náš sbor. Ona podivuhodná linka hudby, stejně subtilní jako kadidlová vůně, a přece tak působivá, se vine kamsi nahoru a všichni zpěváci ji prosvětlují svými osobními světly. I drobná kompozice se tak stává slavností světla, jež může být uchopena jen hluboko v nitru. A stejně jako byli tehdy v novém kostele všichni lidé fascinováni tím kouzelným okamžikem, stoupá hudba přede všemi, kteří přijdou na bohoslužbu. Všichni tedy mohou sledovat arabesku tajuplně se vinoucí vstříc výšinám, nechat se jí uchvátit a alespoň pro tu chvíli povznést. Není pak rozdíl mezi zpěvákem a tím, který „jen“ poslouchá, neboť všechny spojuje odlesk Věčného řádu v hudbě, všechny objímá světlo, zrcadlí se v očích každého přítomného. Zní vám to spíše jako vyprávění snu? Pak vězte, že je to skutečnost. Vnímat věci „za zrakem“ (zázraky?) umíme naprosto všichni. A hudba je zázrak. *Lukáš Petřvalský*

varhaník

Nový nástroj od Vaculína

Přibližně před deseti lety vydechly svatojakubské varhany naposledy. Poslední velkou přestavbu varhan provedla firma Mölzer ve 30. letech 20. století. O nástroj několik desetiletí pečoval nevidomý muzikus, varhaník, kantor a skladatel Josef Toman. Bývalý berounský farář P. Libor Bulín zajistil pro chrám sv. Jakuba plně elektrický nástroj, který pravidelně při bohoslužbách díky umění našich pánů varhaníků slyšíme. Již delší dobu je zcela evidentní, že naše farnost potřebuje nový nástroj a navíc je zřejmé, že dokáže nový nástroj na potřebné úrovni i provozovat. Zbývá maličkost - varhany postavit.

Péčí pana faráře P. Josefa Pecinovského proběhlo výběrové řízení na dodavatele nových varhan. K předložení nabídky bylo vyzváno pět varhanářských firem, o kterých jsou reference profesní zdatnosti i morální bezúhonnosti. Předložené materiály posuzovala komise v čele s P. Pecinovským složená ze tří berounských varhaníků a sbormistra chrámového sboru. Komise jednomyslně konstatovala, že nejlepší nabídku předložila firma Vaculín ze Vsetína. Pro potvrzení vítězné nabídky proběhla exkurze u vybraných nástrojů vybudovaných touto firmou. Exkurzi s P. Pecinovským provedli dva z berounských varhaníků a arcidiecezní organolog Ing. Marek Čihař. Výsledek byl jednoznačný a potvrdil firmu Vaculín jako vítěze výběrového řízení. Cena vítězného projektu je přibližně 2,5 mil. Kč a splatnost 6 roků, dispoziční návrh na 25 rejstříků s dvoumanuálovým pultem a

pedálem. Ostatní návrhy se pohybovaly od 4,7 do 7,8 mil. Kč za 15 až 32 rejstříků s různými požadavky na zálohové platby a konečnou platbou v plné výši po kolaudaci nástroje.

Opravdu tvrdým ořechem bude zajištění finančních prostředků. K řešení již předběžně přislíbilo pomoc Sdružení pro duchovní hudbu, prostřednictvím firmy Psalterium s.r.o. Vedení města Beroun v čele s panem starostou MUDr. Jiřím Besserem snahu farnosti vybudovat nové varhany u sv. Jakuba vítá a hledá možnosti finanční podpory projektu ať už z vlastních zdrojů města, nebo zprostředkováním při využití veřejných dotačních titulů a grantů.

Velké očekávání se vkládá do velkorysosti berounských občanů, rodáků a patriotů bez ohledu na vyznání, podobně jak se již vícekrát osvědčila například při projektu berounské zvony. Zvlášť pak budeme oslovováni my farníci římskokatolické farnosti sv. Jakuba ap. staršího v Berouně.

Těším se, že se podaří projekt společnými silami úspěšně zrealizovat k radosti i užitku mnoha lidí.

Jiří Bešćec

Manželské společenství

Pro naději zakotvenou v nebesích

ilustrační foto archiv

Mokrý zimní den. (rok 2002) A prší a prší. Blátem se k nám čvachtá promáčená postava. Jde pomalým, ale pevným krokem. Pokolikáté už? Jeden, dva, tři nebo kolik měsíců už tady vlastně trávím? Už to bude pět. No, ještě šest týdnů nebo snad jen měsíc? A děťátko bude na světě. A potom? Bůh ví.. Cvaknutí kliky a bouchnutí těžkých domovních dveří „Pojďte dál, otče.“ Z bundy kape voda. Kalhoty, košile, všechno je nasáklé protivnou vlhkostí. „Pojďte a osušte se. Aspoň tu bundu si dejte na topení.“ Začínám mít výčitky svědomí, že si ho tu takhle volám ke zpovědi každý měsíc. A on

přichází. Vlakem ze Smíchova a pěšky z Karlštejna k nám, protože v Srbsku most po povodních ještě nestojí. Prý je to pěkná procházka. Dnes, no nevím.- Z úvah mě vytrhává dvojí dětské zaplácání. Na stole se totiž objevují koláče, které kdoví odkud vyčaroval. (Ty teda snad musel koupit ještě v Praze?!) Děti se cpou a my usedáme v naší „zповědní komůrce“, jinak pokojíčku pro hosty, s křížem a s nádherným, dnes zamlženým, výhledem na svatojánskou skálu.

Na topení se suší (nebo spíš ohřívá) šedivá bunda. Slova plynou a ve mně hlodá nevyřčená otázka: „Proč tohle všechno dělá?“ Po chvíli, jakoby četl moje myšlenky, vytahuje malý lísteček. „Dneska jsem cestou rozjímal tuhle věc. A musel jsem si to zapsat, jak se mi to líbilo.“ (Tak nějak to tehdy řekl). „Stále za vás v modlitbách děkujeme Bohu, Otci našeho Pána Ježíše Krista, neboť jsme slyšeli o vaší víře v Ježíše Krista a o vaší lásce, kterou máte ke všem bratřím pro naději zakotvenou v nebesích. Víte o ní, protože i k vám přišlo slovo pravdy, evangelium. (Ko 1.5-5)“ „???“ „O vaší lásce, kterou máte ke všem bratřím, pro naději zakotvenou v nebesích.“ „Máme milovat jeden druhého, ale ne nějakou lidskou láskou, ne že teda máme být na sebe s bratry hodní, aby to třeba hezky vypadalo... Ale pro „naději zakotvenou v nebesích“.

Slunný červený den. (rok 2003) Dětské hlásky se ozývají ze všech stran, byt praská ve švech, několik maminek sedících na gauči se snaží trhat alespoň chvíle k rozhovoru... „Já už chci jít do práce, mně to tady doma neuspokojuje.“ „Tady doma nikdo moji práci neocení. Cítím se tu nevyužitá.“ „Tam mám aspoň pocit, že k něčemu jsem.“ „A co peníze...?“ „Hm. Ty jsou přece taky potřeba.“ „Nebo ty snad chceš zůstat pořád doma s dětmi???“ „...Jo, chci.“ Ale ne pro své vlastní uspokojení. Pro naději, kterou mám zakotvenou v nebesích. Pro naději na život věčný.

Lenka Zdislava Pletánková

Česká KATOLICKÁ CHARITA
FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

Odborné poradny v Azylovém domě

- ✿ V úterý 21. října od 15³⁰ do 17³⁰ zahájila pravidelnou činnost **Psychologická poradna** při Azylovém domě České katolické charity na Jarově. Další termín budeme vždy dopředu oznamovat ve Zpravodaji, jelikož naše psycholožka, Mgr. Čermáková, dojíždí do Berouna pouze jeden den v týdnu.
- ✿ Od listopadu bude možné **každou druhou středu v měsíci** v Azylovém domě požádat o duchovní pomoc **P. Josefa Pecinovského**.
- ✿ Výhledově v příštím roce plánujeme zřízení právnické poradny.

V rámci projektu Azylového domu jsou tyto poradny bezplatné nejen pro obyvatele AD, ale i pro důchodce, invalidní občany a všechny farníky, kteří tuto službu potřebují.

-mb-

KMŠ - KATOLICKÁ MATEŘSKÁ ŠKOLA

Jaké byly narozeniny?

Začátkem října jsme společně oslavili 10. výročí otevření naší mateřské školky.

V sobotu 4. října jsme přivítali bývalé školáčky, jejich rodiče i zájemce z řad veřejnosti. Velmi nás potěšil počet návštěvníků, kteří využili tohoto dne otevřených dveří. Zvláště milé bylo vzpomínání nad starými fotografiemi s dětmi, které navštěvovaly školku v uplynulých letech a nyní, i když některé z nich nás již

přerůstají, se přišly podívat, jak „jejich“ školka a paní učitelky vypadají dnes. V hezké atmosféře probíhalo i podvečerní setkání blízkých spolupracovníků školy. Velkou radost nám udělala návštěva P. Libora Bulína, vždyť to byl právě on, kdo se o vznik školky zasloužil nejvíce ze všech.

V neděli 5. října jsme měli možnost poděkovat za uplynulá léta při slavnostní bohoslužbě, kterou sloužil Mons. Václav Malý. Poté se již dětem, rodičům i famíkům otevřely dveře školky. Ačkoli nám počasí nedovolilo využít také prostory fámího dvora nebo zahrady, a proto se školka i kaplanka rychle zaplnily návštěvníky „až po

okraj“, věříme, že se toto společné setkání vydařilo. Tečkou za oslavami byl sváteční oběd s otcem biskupem, vedoucími odboru církevního školství Arcibiskupství pražského a našimi kněžími na berounské fáře.

Rádi bychom touto cestou ještě jednou poděkovali všem, kdo jakýmkoli způsobem přispěli k přípravě a průběhu těchto dní. Vás, kteří jste nám pomáhali, opravdu nebylo málo. O Vaší pomoci a podpoře svědčil uklizený a připravený kostel, hudba i zpěv při nedělní bohoslužbě, ve škole bylo na prostřeném stole zřetelně vidět, kolik času i péče mnozí z Vás věnovali přípravě pohoštění. Vyzdobená byla též kaplanka se stánkem plným dárkových předmětů. Děkujeme Famí charitě, že spolu s maminkami z famosti zorganizovala tento „prodejní“ stánek. Mnohé milé překvapil

Návštěva z nejmilejších - P. Libor Bulín

foto

bohatostí, počtem, rozmanitostí i kvalitou nabízených věcí. Naše díky patří jak těm, kteří již od léta obětavě vyráběli množství nápaditých dárků a získávali

Charitní stánek a výstava o KMŠ.

k tomu i další pomocníky, těm, kteří maaranžovali a obsluhovali stánek, tak i štědrým dárcům, kteří na konto podpory mateřské školky finančně přispěli. Během pouhých dvou dnů, kdy byl stánek otevřen, se tak podařilo vybrat částku **10 369,-Kč!**

Chtěli bychom poděkovat také těm, kteří nám pomohli přípravou plakátů a pozvánek, výrobou perníčků i keramických upomínkových předmětů,

vyvůjčením, dovozem a instalací výstavních panelů, těm, kteří v krátkém čase vydali velmi zdařilý almanach školky. Vaši pomoc jsme ocenili při přípravě i podávání občerstvení ve školce, při zajišťování oběda na faře, ale také při závěrečném úklidu všech prostor.

Když jsme začínali plánovat program oslav, netušili jsme, jak velké pomoci se nám dostane z mnoha stran. Zpočátku jsme měli v úmyslu všem případným pomocníkům jmenovitě poděkovat v tomto farním zpravodaji, ale zanedlouho jsme poznali, že to nebude tak snadné. Počet těch, kteří nám pomáhali, rychle narůstal a přitom někteří zůstávali v anonymitě.

Přijměte tedy alespoň takto naše upřímné „Pán Bůh zaplat““. Nejen vy všichni, s nimiž jsme se mohli podělit o starosti s přípravami, vy, kteří jste přišli znásobit naši radost při nedělním setkání, ale také vy, kteří jste z nejrůznějších důvodů nemohli „být při tom“, i když vaši dlouhodobou podporu zřetelně pocítíme.

Rádi bychom poděkovali také P. Pecinovskému za jeho pomoc, dobré rady, trpělivost i opravdový zájem, s nímž spolu s námi přípravy na tyto sváteční dny prožíval.

Velmi si vážíme každé podpory, ať již hmotné, finanční, morální nebo duchovní, které se naší školce dostává. Věřím, že bude-li nadále takto vnímána jako součást živé farnosti, dokáže se snáze vyrovnávat i s případnými obtížemi, které by snad mohli existenci církevních škol v budoucnu provázet.

Školka naplněná po okraj.

foto av

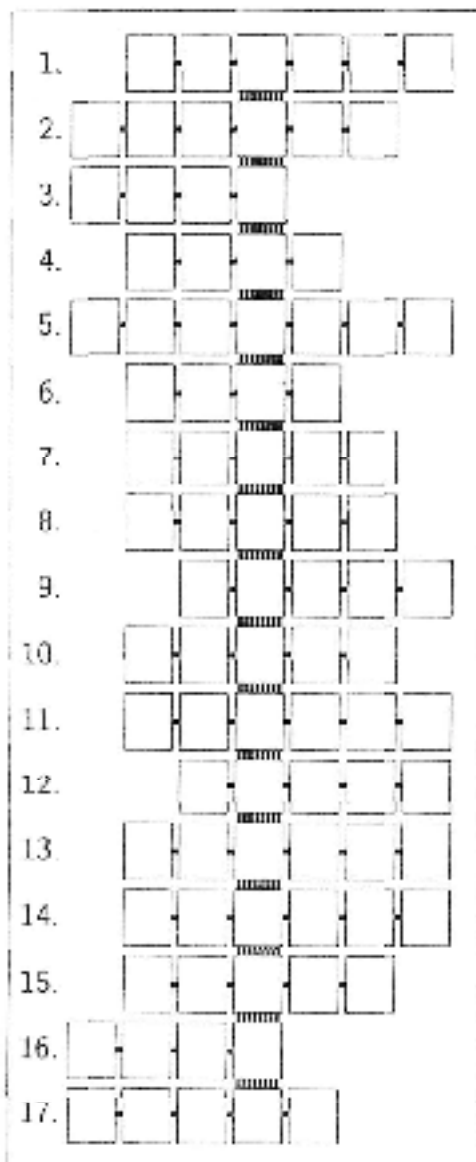
Za kolektiv KMŠ
Jana Stielová

"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

NĚCO KONČÍ A NĚCO ZAČÍNÁ

Školní rok už začal, kalendářní začne 1. ledna. Kromě nich máme ještě rok církevní. Začíná první nedělí adventní, která je letos 30. listopadu. Víš, že o poslední neděli v církevním roce slavíme slavnost ... (tajenka)?

1. prorok, který vyvedl Izraelity z Egypta —
2. celník, který vylezl na strom — 3. nástroj našeho vykoupení — 4. čin proti svědomí — 5. učedník Pána Ježíše (obecně) — 6. hodný syn Adama a Evy — 7. otec dvanácti synů, dvanácti kmenů izraelských — 8. bratr Metoděje — 9. Písmo svaté — 10. pěstoun Pána Ježíše — 11. pohroma, již přežil Noe s rodinou — 12. přemožitel Goliáše — 13. opak pýchy — 14. město, které dobyl Jozue — 15. význam slova 'Hosana' — 16. první izraelský král — 17. muž s nižším svěcením

TAJENKA: _____

4. STŘEDISKO JUNÁKA
V BEROUNĚ
RADOST A NADĚJE

Veselé zvířecí příhody - Labutí stráž

Příhoda, kterou Vám budu vyprávět, se stala v době mého dětství, kdy se náš tatínek rozhodl, že mě a mého bratra zasvětil do tajů přírodního dění a naplnil tak jeden z deseti bodů skautského desatera.

Tehdy nás naše putování po „Vlastech českých“ zavedlo do krásného zámku Velké Losiny na Moravě. Kolem zámku se rozprostíral nádherný park s velkým rybníkem. Nedaleko rybníka byly nádherné růžové záhony, a právě tyto záhony si vybrala k odpočinku labutí rodinka. Můj tatínek byl náruživý amatérský fotograf a nelenil zvěčnit cokoliv zajímavého. Okamžitě se rozhodl „ulovit snímek“ této labutí rodinky a vůbec se nestaral o to, jaké to pro něho může mít neblahé následky. Nedbal varování svých vlastních rodinných příslušníků a už vůbec nebral na zřetel velice rozhořčenou výzvu labutího samce, který jakoby přímo říkal: „Ještě krok a uvidíš, co dovedu“.

A jak to dopadlo? V následujících okamžicích (které proběhly neuvěřitelně rychle) jsme stačili zaznamenat jenom dvě věci - zběsilý úprk našeho fotografa cestou necestou přes záhony růží a za ním v těsném závěsu se hnal velice rozhořčený a rozrušený labutí otec, který doslova mlátil našeho tatínka křídly přes nohy a záda. Mít v té chvíli po ruce stopky, určitě by se dostal tatínek do Guinnessovy knihy rekordů v běhu přes překážky.

Dohra byla krátká - žádný snímek, modřiny na zádech, roztržené kalhoty a vítězoslavný ryk labutího samce.

Tím bych ukončila tuto příhodu a příště zase jinou.

sestra B.Č.

POSLEDNÍ SLOVO: *SPOLEČENSTVÍ (SVATÝCH)?*

Radovan Křesťan: Tak zase po roce s láskou vzpomínáme na všechny věrné zemřelé a všechny svaté.

Skeptik Šťoura: Jako společenství svatých?

RK: Jo. Co se ti nezdá?

SŠ: Ne, nic. Jenom, že si titul společenství dneska přisvojí kde kdo... A ještě tomu říká spolčo! (vyřčeno s despektem)

RK: Nechme stranou otázku praktických zkratk. Co je na tom jinak tak špatného? Vlastně je dneska výborná příležitost promluvit o společenství a jeho důležitosti pro život s Bohem...

SŠ: Cože? Já žádné společenství nepotřebuju. K čemu je dobrý sejít se na povel? Modlitba teď! Zhasnout teď! Modlit se teď! Já se doma můžu pomodlit sám normálně.

RK: Můžeš. Normálně?! A děláš to? Mě atmosféra modlitby s přáteli pomáhá prožít Boží blízkost jinak. I když bez osobní modlitby by to nešlo. Zdá se mi, že ti vadí především forma. Ale nejde o to jak. Jde o to setkání.

SŠ: To se radši můžu sejít s někým u kafe, mluvíme o životě a to je přece taky o Bohu.

RK: No jasně. Problém je jen v tom, že když řeknu “můžu”, neznamená to, že se tak opravdu stane. Proto jsme se s přáteli dohodli na pravidelném čase a i na jisté formě... A vůbec, nevyhovuje ti tohle, přijď a nabídni svou verzi..

SŠ: No jo, ale na to já nemám čas. Mám svoji práci, svoji rodinu. Musím makat, chlapče, rodina chce svý.

RK: Já mám taky práci a rodinu. Ale zažil jsem časy, kdy tu žádné společenství neexistovalo a já po něm toužil... No, tak jsem se snažil. Dneska příležitost ke společenství nechybí, ale zase ňák chybí lidi. Bůh a společenství přijde na řadu, až když nemám nic jiného na práci, až když nejsem unavený... Ale kdo není dneska unavený. Taky mám chuť někdy vypnout. Až vypnou všichni, půjdem se klouzat, zase od začátku.

SŠ: Nějak si převzal roli skeptika!

RK: Ale ne! Začnem tedy od začátku: Společenství svatých.

SŠ: Co máš pořád s tím společenstvím.

RK: No to jsme přece my. Jakej myslíš, že je rozdíl mezi svatým a tebou?

SŠ: No to velkej!

RK: Zas tak velkej ne! Svatí hřešili tak jako my. Rozdíl byl jen v tom, že běželi rychleji k Bohu žádat o záchranu! Ke svatosti stačí málo. A svatí vědí, jak je život na zemi těžký. A tak nám pomáhaj. To je celý.

SŠ: Tak spolu zdar!

-iv-

HLEDÁME:

Hledáme hodnou a spolehlivou paní, která by byla ochotná každý pracovní den odpoledne v 16⁰⁰ hod. vyzvednout z Katolické mateřské školy v Berouně pětiletou holčičku a přivést ji do 16⁴⁵ hodin naproti tatínkovi na hlavní vlakové nádraží v Berouně. Tatínek se stará o dceru sám, z práce přijíždí později a nemá jinou možnost, jak péči o dítě zajistit. Finanční odměna by byla řešena dohodou. Nabídky volejte do KMS na tel. číslo 311 623 147 nebo se zastavte osobně v prac. dny od 6³⁰ do 16⁰⁰ hodin.

-red-

ÚŘEDNOSTI:

BOHOSLUŽBY V BEROUNSKÉM VIKARIÁTĚ:

Neděle: 9³⁰ a 17³⁰ - farní kostel sv. Jakuba, apoštola

listopad - duben: Po - Pá : 17³⁰ - kaple Povýšení sv. Kříže (na faře)
So : 7³⁰ - kaple Povýšení sv. kříže (na faře)

květen - říjen : Po, St, Čt, Pá : 17³⁰ - farní kostel sv. Jakuba
Út : 17³⁰ - kostel Zvěstování Páně

BEROUN Ne 9³⁰ a 17³⁰
Po - Pá 17³⁰ So 7³⁰

BEZDĚDICE So 14⁰⁰
(střídavě farní kostel a kaple na Lhotce)

BOREK So 15⁰⁰
(1. a 3. sobota v měsíci)

CERHOVICE Ne 9³⁰ (srpen 17⁰⁰)
Čt 15⁰⁰ (mimo srpen)

DOBŘICHOVICE - KARLÍK Ne 11⁰⁰
Čt 18⁰⁰ (v zimě 17³⁰)

HOŘOVICE Ne 8⁰⁰ a 10³⁰
Po 8³⁰, Út 17⁰⁰, St 7⁰⁰,
Pá 17⁰⁰, So 17⁰⁰

HOSTOMICE So 17⁰⁰

HUDLICE So 15⁰⁰

HÝSKOV Ne 8⁰⁰

CHÝŇAVA Ne 11⁰⁰

KARLŠTEJN Ne 16⁰⁰
Út 18⁰⁰ (v zimě 17³⁰)

KRALŮV DVŮR - POČAPLY Ne 8⁰⁰
Po, St, So 7³⁰
Ut, Čt, Pa 16³⁰

LITEŇ So 15³⁰

LODĚNICE Ne 9³⁰

LOCHOVICE Ne 13³⁰

MOŘINA So 17⁰⁰

MRTNÍK Ne 9⁰⁰

NIŽBOR Ne 9³⁰
(v létě mimo 1. neděli v měsíci)

Osov Ne 10⁰⁰
Pa 15³⁰

PODKOZÍ So 19⁰⁰ (květen - září)

PRASKOLESY So 15⁰⁰

RUDNÁ - HOŘELICE Ne 15⁰⁰ (v zimě),
16⁰⁰ (v létě)

RUDNÁ - HOMOLE So 15⁰⁰ (v zimě)
16⁰⁰ (v létě)

ŘEVNICE Ne 9³⁰ St 18⁰⁰ (v zimě 17³⁰)

STRÁDONICE Ne 9³⁰
(jen v létě 1. neděle v měsíci)

SVATÁ DOBROTIVÁ So 14⁰⁰

SV. JAN POD SKALOU Ne 8⁰⁰
Ut 20⁰⁰ (školní rok)

TACHLOVICE Ne 9³⁰
St 16⁰⁰

TETÍN Ne 11⁰⁰

TMAŇ Ne 11⁰⁰

ÚHONICE Ne 8⁰⁰
Po, Út, Čt, Pá, So 17³⁰

VELÍZ So 17⁰⁰ (2. a 4. sobota)

VRAŽ So 16⁰⁰ (v zimě)
17⁰⁰ (v létě)

VŠENORY Ne 8⁰⁰ Pá 18⁰⁰ (v zimě 17³⁰)

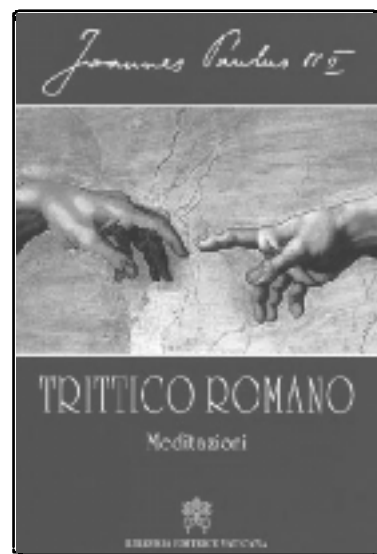
VŠERADICE Ne 8³⁰

ZDICE Ne 8⁰⁰ (srpen 15⁰⁰)
Út a Pá 17³⁰ (mimo srpen)
16³⁰ (v zimě)

ŽEBRÁK Ne 11⁰⁰ (srpen 16⁰⁰)
St 17⁰⁰

NABÍDKA: ŘÍMSKÝ TRIPTYCH

Neváháme nabídnout vám poezii autora katolíkům dneška nejbližšího - Karola Wojtyły, který už čtvrtstoletí zastupuje Krista zde na Zemi. Karmelitánské nakladatelství právě vydalo jeho "Duchovní závět", ŘÍMSKÝ TRIPTYCH. Je poezií, teologií, životní filozofií a především obraz vyjímčného muže naší doby. Nová básnická sbírka Jana Pavla II. Římský triptych byla představena na jaře v Krakově a ve Vatikánu. Jde přitom o mimořádný počín: je vskutku ojedinělé, aby Petrův nástupce vydával kromě encyklik a apoštolských listů také vlastní literární tvorbu. Objednat jej lze v Karmelitánském nakladatelství, Lukáš Malotín, Kostelní Vydří 58, 380 01 Dačice.

váz., 96 str., cena 189,- Kč,
obj. č.: 11000

Ur v chaldejské zemi

*Byl takový čas, že lidé
nepřestávali putovat.*

*Uprostřed svých stád šli tam,
kam je vedla úroda:
tam, kde země jako štědrá matka
byla s to nakrmit zvířata,
tam i člověk rozbíjel svůj stan,
zabydloval se.*

*Proč my dnes hledáme
to místo v zemi chaldejské
odkud vyšel Abram syn Terachův
s davem kočovníků sobě podobných?
Snad si říkal: proč odtud mám odejít?
Proč mám opouštět Ur v zemi chaldejské?
Přemýšlel o tom? Pocítil smutek loučení?
Ohlížel se zpět?
Nevíme. Víme jen to, že slyšel Hlas,
který mu říkal: Jdi!
Abram se rozhodl jít za Hlasem.*

ukázka z knihy

MALÁ POSELSTVÍ 2003

Stolní kalendář

Týdenní kalendárium církevní i občanské.

Foto: Josef Hlaváček

Text: Vojtěch Kodet

*- Kdo je dobře zakořeněn, nemusí se bát ani
mrazivých dnů.*

- I pozdní květy jsou krásou života.

*- Někdy se nejvíce míjejí lidé, kteří denně
chodí kolem sebe. (Z citátů)*

Karmelitánské nakladatelství, Lukáš Malotín,
Kostelní Vydří 58, 380 01 Dačice

vaz, 64 str., cena 55,- Kč,
obj. č.: 30033

STOLNÍ KALENDÁŘ 2004

- s Růžencem světla pro měsíc květen od **P. Martina Holíka**,
- s katolickým kalendářem,
- s abecedním seznamem svátků,
- s pracovním kalendářem,
- s informacemi o RADIU PROGLAS,
- s modlitbou na každý týden a barevnými fotografiemi

Stojánek kalendáře je letos velmi pevný.
Cena 54 Kč, pro členy Klubu přátel Radia Proglas 50 Kč. Na objednávky se informujte u Marie Burešové, tel: 311 610 698.

stolní kalendář, cena 54,- Kč

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V pondělí 24. listopadu oslaví čtyřicáté výročí narození “náš” pan vikář, **P. Josef Pecinovský**. Přejeme Vám, Otče, hodně síly ke službě, radost z nových setkání a též, aby se Vám Beroun stal domovem a místem vzájemných přátelství. *farníci*

KŘTINY: V říjnu přijala sv. křtu v kostele Stolce sv. Petra v Hostomicích **Kateřina Šebková**.

SVATBY: Ve všeradickém kostele sv. Bartoloměje si v říjnu řekli své “ano” pan **Lukáš Červenka** a slečna **Veronika Brabcová**.

POHŘBY: Do Božích rukou jsme svěřili paní **Růženu Čermákovou** z Bubovic a pana **Jana Friče** z Berouna

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnosti Beroun, Loděnice, Vráž, Hýskov, Chýňava, Tetín, Králův Dvůr a Nižbor. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, P. Krzysztof Drzazga, Jaroslav Valášek, Jarmila Valášková, Jaroslav Vacík, Ivana Vašků. Sazba: Alois Vašků. Kresby: Stáňa Karbušická. Písemné příspěvky možno odevzdat nejpozději do 20. dne měsíce na faře či do schránky “dotazy a příspěvky” v kostele. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

Příspěvek na jeden výtisk: 10,-Kč

Kontakt far. ú - 311 621 964, redakce - 728 723 713, 602 945 017 e-mail: red.tym@seznam.cz